

יצחק ירון, ראש עיריית גיבעתיים, שעצר בגופו את כהנא, מספר על דרכו מנהלל לגיבעתיים, על המניעים למילחמתו הגלויה בכהנא, על יחס המישטרה אליו ועל נכונותו להמשיך במאבק ולשלם את המחיר

„בראשית שנות ה־50 למדתי בבית הספר החקלאי בנהלל, ושם הכרתי חלמידה אחת שהיא היום אשתי”

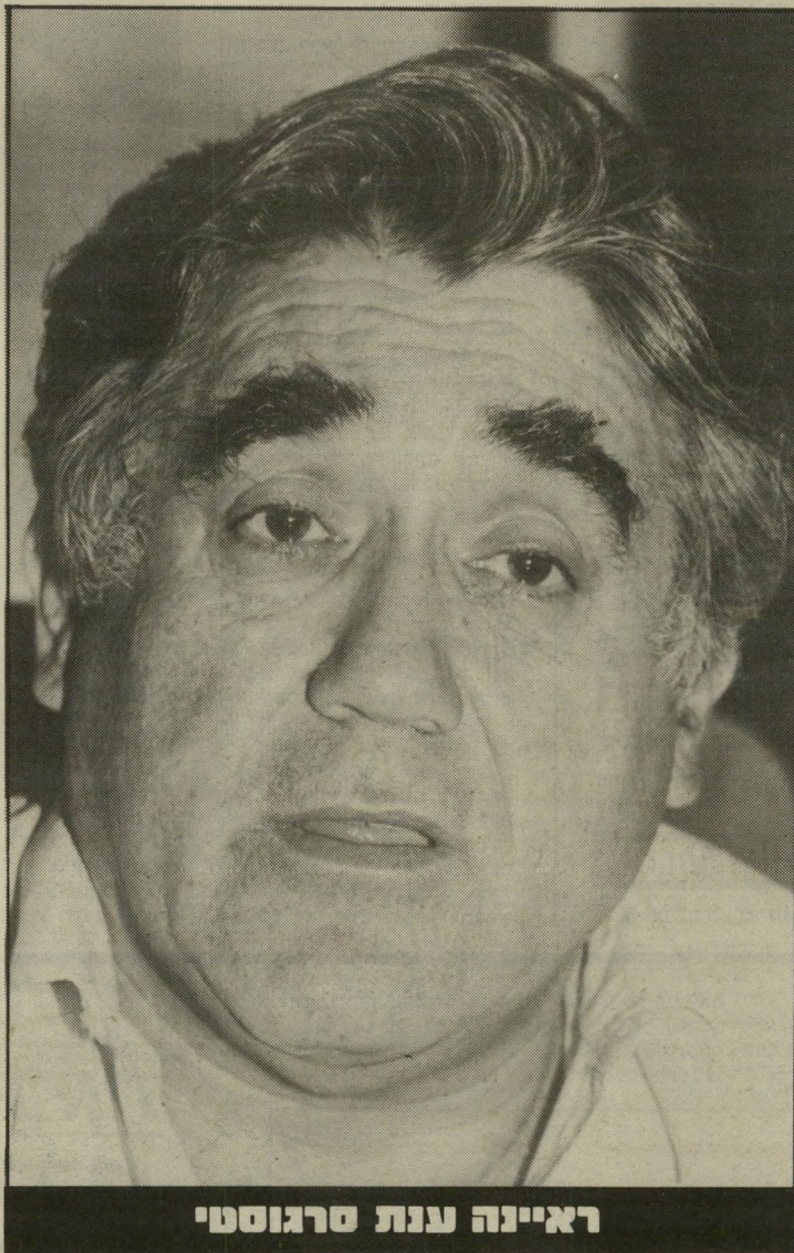
„המישטרה מודיעה לי שבדחוב ריגס עומד מוכר סבוס בלי רשיון, ועל ההפגנה של כהנא לא הודיעו לי”

„החל־אביבים חושבים שגיבעתיים היא סרח׳ עורך של תל־אביב. אבל לגבעתיים יש גאוה לוקלית”

„מבחינת השקפת העולם החברתית שלי אני רואה את עצמי בשמאל”

„ההפגנה הראשונה שהשתתפתי בה הייתה כשהייתי צעיר, והפגנו נגד בן־גוריון בפרשח לבון”

„אנחנו על פי תהום, וכל יום שבו המסית הזה הולך חופשי בדחובותינו, הוא גורם נזק אדיר”

ראינה ענת סרגוסטי

אני לא נהנה

להיות פירח העיירה!

ראש־העירייה, דווקא מן המערכת החינוכית. הוא אומנם היה פעיל פוליטי גם בתוך המערכת הזו – חבר בהנהלת הסתדרות המורים ובוועדת־החינוך של מיפלגת העבודה – אך ביחד עם עסקנותו, אולי למרות עסקנותו, היה ונשאר איש־חינוך. ואף עבד שנים רבות בעבודת־שדה. כפי שהוא מגדיר זאת, והיה מורה ומנהל בית־ספר.

„עד עכשיו” הוא אמר בגאוה, „אני נמצא בחופשה ללא תשלום ממישרד־החינוך, ובכל שנה אני מקבל מיכתב מן המישרד,

כאשר הוא מדבר בהתרגשות – והוא מרבה לדבר בהתרגשות. הוא מרבה לתבל את דבריו בהומור עדין, הנחבא כאילו בין המילים, ואז יש לו חיוך קטן בעיניים. הוא ראש העירייה מאז 1978.

הוא נשמע כמו ילד סורר של מושפחה, שובב ועושה צרות. והוא מעיד על עצמו שהוא באמת יוצא־דופן בתנועתו, תנועת־העבודה, וכי אינו מתבייש לעולם לומר את דעתו, גם אם היא לא בדיוק מקובלת על רוב החברים.

בצורה יוצאת־דופן הגיע ירון אל כס

שמחליטים לשתוק ולא להגיב. כי כך, הם חושבים, אולי תיעלם התופעה מעצמה. ירון החליט באומץ: „עד כאן!” הוא לא ניח לכהנא לומר דיברי הסתה גיזעניים בעירו. וכך עמד בראש קבוצה כמעט ספונטאנית של מפגינים והפריע לכהנא בנאומו.

למחרת היה ירון כוכב כלי־התיקשורת. השבוע הוא עשה זאת שוב. הפעם היו הדברים מאורגנים מראש. הפעם הגיעה כל המדינה כדי לחסום בגופה את התועבה. ירון (50), איש סימפאטי, שמנמן, שבלור־רית שובבה נופלת לו מידי פעם על המצח,

ביום אחד הסך האיש הכמעט־אלמוני לגיבור לאומי. בערב אחד סוער יצא יצחק ירון מן המקומיות הסגורה של גיב־עתיים – בעיני רבים: כמעט מרבר של תל־אביב – והפך לנושא הערצתם של חלק גדול מאזרחי־ישראל.

לפני חודש עמד בראש הפגנת־התנגדות למסית כהנא. ויכול לו. מייד כשנודע לראש עיריית־גיבעתיים, יצחק ירון, שכהנא עומד להגיע לעירו השקטה ולהשמיע שם את דיברי הנאצה שלו, החליט ששם זה לא יעבור – הוא לא יהיה עוד אחד מאותם